

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/65/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218010114
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7218010114.5

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučeru, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Martina Michalanského v trestnej veci proti obžalovanému Y. L. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného a otca obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T/7/2018 zo dňa 31. 5. 2018 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 4. februára 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného Y. L. a odvolanie otca obžalovaného J. L..

odôvodnenie:

Okresný súd Košice II rozsudkom sp. zn. 3T/7/2018 zo dňa 31. 5. 2018 uznal obžalovaného Y. L. vinným pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v Košiciach na Q. ulici č. XX dňa 23. 8. 2017 v čase od 05,50 hod. do 18,00 hod. preliezol cez drevený plot so vstupnou bránou, následne prestrčil ruku cez vetračku plastového okna v pivničných priestoroch rodinného domu, ktoré otvoril a cez neho vnikol do domu, odkiaľ zo zásuviek nočných stolíkov v spálni odcudzil 2 ks prsteňov zo žltého kovu, 2 páry náušnic zo žltého kovu, 1 ks retiazky zo žltého kovu a z miesta následne ušiel cez 160 cm vysoké pletivové oplotenie v zadnej časti záhrady patriacej k rodinnému domu, pričom ho poškodil, čím takto poškodenej W. U., nar. XX. 2. XXXX, bytom N., Q. č. XX spôsobil krádežou škodu vo výške 1172,62 eur,

pričom takéhoto konania sa dopustil aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Košice II zo dňa 15. 7. 2015, sp. zn. 7T 71/2015 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona.

Súd mu za to uložil podľa § 212 ods. 4, § 41 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 5, § 36 písm. l/ Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 78 mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný sám, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že uložený trest považuje za neprimerane prísny. Prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že súd prvého stupňa mu mal uložiť súhrnný trest vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenia, zároveň mal použiť ustanovenie § 39 Tr. zák. a uložený trest mu mal mimoriadne znížiť, vzhľadom na jeho osobné pomery. Uviedol, že trest vo výmere 78 mesiacov považuje vo svojom veku 28 rokov za neprimeraný. K jednému skutku kladenému mu za vinu sa priznal a svoje konanie úprimne oľutoval. Spôsobil škodu 1 172,62 €, ktorú chce nahradiť, aj keď poškodený si nárok

na náhradu škody neuplatnil. Je ochotný prijať trest za svoje neuvážené konanie, ale trest primeraný, ktorý splní svoj účel.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil výrok o treste okresného súdu podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. a uložil mu trest súhrnný za použitia ustanovenia § 39 Tr. zák.

Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie aj otec obžalovaného a to do výroku o treste. Má zato, že trest vo výmere 78 mesiacov ako samostatný trest je neprimerane prísny ku konaniu, ktorého sa dopustil jeho syn, pričom súd prvého stupňa nezohľadnil jeho osobné pomery, podmienky, za ktorých vyrastal v neúplnej rodine, keď sám nestačil na jeho výchovu, lebo musel zarábať na obživu rodiny. Poukázal nato, že súd prvého stupňa mal možnosť uložiť synovi aj miernejší trest, veď t. č. je vo výkone trestu vo výmere troch rokov, z ktorých už dva roky vykonal a vo výkone trestu je veľmi dobre hodnotený. K svojej trestnej činnosti sa priznal, svoje konanie oľutoval, je pripravený prijať trest za svoje neuvážené konanie vo veku 26 rokov. Ako jeho otec verí, že odvolací súd prihliadne na všetky poľahčujúce okolnosti a vyhovie jeho odvolaniu.

Na podklade takto podaných odvolaní odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného a otca obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste, pretože obžalovaný Y. L. vyhlásil, že je vinný zo spáchaného skutku a okresný súd prijal vyhlásenie o vine obžalovaného.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vypočul k osobným pomerom obžalovaného a J. L. - otca obžalovaného a z ich výpovedí zistil, že obžalovaný je ľahko ovplyvniteľný a o výchovu obžalovaného po rozchode rodičov sa staral iba otec.

Okresný súd ďalej zistil, že obžalovaný Y. L. za roky 2008 až 2017 má 8 záznamov v registri trestov a to výlučne pre páchanie majetkovej trestnej činnosti.

Dňa 28. 5. 2010 bol právoplatne odsúdený za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. Z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere troch rokov bol podmienčne prepustený dňa 8. 10. 2013 a skúšobná doba v trvaní štyroch rokov mu plynula do 8. 10. 2017, z čoho vyplýva, že teraz súdený skutok spáchal v skúšobnej dobe podmienčného prepustenia na slobodu.

Okresný súd ďalej správne a zákonne zistil, že obžalovaný t. č. vykonáva súhrnný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov za zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T/107/2016 zo dňa 18. 1. 2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/29/2017 zo dňa 9. 10. 2017.

Okresný súd, podľa názoru krajského súdu ďalej správne a zákonne zistil, že obžalovaný Y. L. bol rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 6T/74/2016 zo dňa 12. 12. 2017 uznaný vinným za zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. a týmto rozsudkom bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na uložený trest vo veci sp. zn. 5T/107/2016.

Po vyhodnotení osoby obžalovaného, ako aj jeho predchádzajúcich odsúdení okresný súd dospel k záveru, že obžalovaný teraz posudzovaný skutok, ktorý spáchal 23. 8. 2017, spáchal pred vyhlásením odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 6T/74/2016 a vyhodnotil ďalej, že v konaní pod sp. zn. 5T/107/2016 mu bol uložený trest súhrnný, preto sa okresný súd zaoberal aj trestným rozkazom sp. zn. 7T/71/2015, ktorého výrok o treste bol týmto súhrnným trestom zrušený.

Z týchto zistení okresný súd vyslovil právny záver, že neprichádza uloženie súhrnného trestu odňatia slobody, pretože súhrnný trest prichádza len v prípade viacčinného súbehu a to pokiaľ páchatel bol za časť zbiehajúcej sa trestnej činnosti už právoplatne odsúdený. Viacčinný súbeh niekoľkých trestných činov z časového hľadiska prichádza do úvahy vtedy, ak v medziobdobí medzi spáchaním prvého z nich a spáchaním posledného z nich nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku, resp. doručeniu trestného rozkazu za trestný čin toho istého páchatela.

Tieto závery okresného súdu sú správne a v súlade so zásadou ukladania súhrnného trestu a k tomu krajský súd ďalej dodáva :

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Z dikcie tohto ustanovenia vyplýva, že súd pri ukladaní súhrnného trestu odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, pričom skorší odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin musí byť právoplatný.

Z teórie trestného práva tak vyplýva, že súhrnný trest nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by bol inak páchatelovi uložený, ak by sa o všetkých zbiehajúcich trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie k osobe obžalovaného a jeho predchádzajúcej majetkovej trestnej činnosti, za ktorú bol právoplatne odsúdený a ktoré krajský súd vyššie citoval, neboli splnené podmienky uloženia súhrnného trestu, pretože uloženie súhrnného trestu by prichádzalo do úvahy len vtedy, ak by teraz posudzovaný skutok zo dňa 23. 8. 2017 spáchal pred prvým odsudzujúcim rozsudkom, čo z vykonaného dokazovania nevyplýva.

Aj podľa názoru krajského súdu neboli splnené zákonné podmienky uloženia súhrnného trestu tak, ako sa domáhal obžalovaný v podanom odvolaní, preto krajský súd tieto obhajobné námietky v úplnej zhode s právnym názorom okresného súdu vyhodnotil ako právne irelevantné.

K samotnému odvolaniu otca obžalovaného krajský súd uvádza nasledovné :

Okresný súd sa dostatočným spôsobom zaoberal a vyhodnotil osobu obžalovaného a podľa názoru odvolacieho súdu dostatočným a zákonným spôsobom vyhodnotil všetky zákonné kritériá pri ukladaní druhu a výmery trestu v zmysle § 38 ods. 2, 5 Tr. zák.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Z týchto zákonných ustanovení vyplýva, že spodná hranica trestnej sadzby zvýšená o polovicu podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. je vo výmere 78 mesiacov.

Z týchto zákonných dôvodov uložený trest vo výmere 78 mesiacov pri vyhodnotení osoby obžalovaného a jeho predchádzajúcej majetkovej recidíve je aj podľa názoru krajského súdu v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami.

K samotným obhajobným námietkam obžalovaného, ako aj odvolacím námietkam otca obžalovaného krajský súd udáva, že zo zákona neprichádzalo použitie zmierňovacieho ustanovenia v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák.

Okresný súd vyhodnotil osobu obžalovaného ako osobu, ktorá pácha majetkovú trestnú činnosť, za ktorú bol právoplatne odsúdený a s týmto názorom sa stotožňuje aj krajský súd a preto nemožno aplikovať ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. vo vzťahu k osobe obžalovaného ako mimoriadne okolnosti pre zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Oproti názoru okresného súdu krajský súd ďalej dodáva a poukazuje na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák., v zmysle ktorého súdy nemôžu podmiennečne odkladať výkon trestu, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Z dikcie tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že pokiaľ súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal v dobe podmiennečného prepustenia, nemožno ukladať trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom.

V tejto súvislosti tak, ako na to poukázal okresný súd, pri ukladaní trestu obžalovanému bolo potrebné vyhodnocovať aj skutočnosť, že obžalovaný teraz posudzovaný skutok spáchal v dobe podmiennečného prepustenia a to aj v súvislostiach pri úvahách o ukladaní nepodmiennečného trestu odňatia slobody. Z tejto zistenej skutočnosti, aj podľa názoru krajského súdu vyplýva záver, že obžalovaný neustále pácha majetkovú trestnú činnosť, pre ktorú bol v minulosti právoplatne odsúdený a aj napriek uloženým nepodmiennečným trestom v predchádzajúcich odsúdeniach pre majetkovú trestnú činnosť neprestal páchať majetkovú trestnú činnosť, ale práve naopak, majetkovú trestnú činnosť obžalovaný pácha v krátkych intervaloch, čo podrobne rozobral okresný súd.

Z týchto dôvodov preto krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného, ako aj otca obžalovaného do výšky a druhu uloženého trestu je nedôvodné a odvolanie obžalovaného a otca obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.).

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.